

آن روی سکه وفاق

فعالان سياسي به ريسجمهوري توصيه کردند

اسماعیل گرامی‌مقدم: پزشکيان بايد ایده تنشزدایی را ترویج کرده و این پالس را ارسال کند که ایران به دنبال بهبود روابط است

مرتضي الويري: وفاق در داخل در گرو تنشزدایی است

گروه سياسي

بسياري از تحليلگران معتقدند که ایده وفاق مسعود پزشکيان که در سطح داخلي ذيل عنوان آشتي ملي و پايان دادن به دعوها، مجال ظهور پيدا کرده مانند سکه‌اي است که روی ديگر آن را تنشزدایی در خارج مي‌توان تعبير کرد. همزمان با سفر ريسجمهور به نيويورک براي سخنراني در مجمع عمومي سازمان ملل، فعالان سياسي و کارشناسان تلاش مي‌کنند مکانيسم تنشزدایی و ارايه يك ديپلماسي پويا را نظيرسازي کنند. اسماعیل گرامی‌مقدم و مرتضي الويري دو تن از فعالان سياسي اصلاح‌طلب در گفت‌وگو با «اعتماد» تلاش کرده‌اند تحليلي از مهم‌ترين ابعاد سفر ريسجمهور به نيويورک ارايه کنند. گرامی‌مقدم در گفت‌وگو با «اعتماد» ضمن اشاره به اهميت سفر ريسجمهور به نيويورک مهم‌ترين هنر پزشکيان را تبديل تهديدات به فرصت‌ها ارزيابي مي‌کند. به اعتقاد گرامی‌مقدم در قانون اساسي و عرف جامعه ايراني، ارتباط با تمامي کشورهاي جهان به جز اسراييل بلامانع است و ايران مي‌تواند زمينه بهبود روابط با اين کشورها را فراهم سازد. اين فعال سياسي

تحقق وعده‌های پزشکیان در حوزه‌های اقتصادی و معیشتی را در گرو بهبود روابط با کشورهای غربی از جمله امریکا ارزیابی می‌کند. به اعتقاد این فعال سیاسی، رهاورد سفر پزشکیان می‌تواند تاسیس کنسولگری امریکا در ایران به عنوان پایلوت باشد تا پس از مدتی مزایا و معایب آن از منظر تخصصی بررسی شود و سپس برای تصمیمات بعدی برنامه‌ریزی صورت گیرد. الویری هم با تاکید بر اینکه تحقق وفاق در داخل کشور در گرو تنش‌زدایی و توسعه روابط با کشورهای دیگر است از دولت می‌خواهد که راهی برای پایان یافتن تحریم‌های اقتصادی فراهم سازد.

رابطه کنسولی با امریکا به صورت پایلوت ممکن است

گرامی‌مقدم با اشاره به ویژگی‌های سفر رییس‌جمهور به نیویورک می‌گوید: «مهم‌ترین دستور کار رییس‌جمهور پس از حضور در نیویورک و سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل، مساله تنظیم مناسبات ایران با سایر کشورهای جهان به ویژه رابطه با کشورهای است که ایران در مواجهه با آنها با چالش‌هایی روبه‌روست. در واقع هنر آقای رییس‌جمهور و تیم همراه ایشان، می‌بایست تبدیل تهدیدها و چالش‌ها به فرصت و بهبود روابط باشد.» او ادامه می‌دهد: «روشن است که محوری‌ترین شاخصه و ویژگی این دولت، طرح ایده وفاق ملی است. دولت برای تحقق وفاق، هزینه‌های بسیاری را پرداخته و انتقادات بسیاری را متحمل شده است. چندین وزارتخانه کلیدی به رقبا و حتی مخالفان دولت، واگذار شد تا طرحی از وفاق در افکار عمومی و فعالان سیاسی شکل بگیرد. رییس‌جمهور منتخب این هزینه‌ها را پرداخت تا قدمی برای پایان دادن به تنازعات بیهوده و حاشیه‌ها و دعواها برداشته شود. رییس‌جمهور به این دلیل با گشاده‌دستی و سخاوتمندی بخشی از کابینه و ساختارهای قدرت و نفوذ خود را به مخالفان و رقبا واگذار کرده تا زمینه برای آشتی ملی فراهم شود. این رویکرد اما يك روی سکه است؛ روی دوم سکه وفاق، تنش‌زدایی و بهبود مناسبات ارتباطی با جهان پیرامونی است. امید ملت و نگاه ملت به گشایش‌های احتمالی است که ممکن است از دل این سفر متوجه ایران شود. تنش‌زدایی و شکل‌دهی به وفاق در خارج از مرزها از این نظر واجد اهمیت است که بسیاری از مسائل و معضلات داخلی ایران به ویژه در حوزه مسائل داخلی به نحوه مناسبات ایران با سایر کشورهای جهان دارد.»

گرامی‌مقدم با تاکید بر اینکه براساس قانون، ایران هرگز با رژیم کودک‌کش و جنایتکار صهیونیستی ارتباطی برقرار نمی‌کند، اما برای ایجاد ارتباط با سایر کشورها منع قانونی وجود ندارد. نباید کشور

را از منافع که از طریق رابطه با کشورهای دیگر می‌تواند برداشت کند، محروم کرد. اقتصاد هر کشوری وابستگی مستقیم به صادرات و واردات دارد. این تجارت جهت‌گیری سیاست‌های خارجی کشورها را ترسیم می‌کند. ایران اگر بتواند از طریق صادراتی که انجام می‌دهد، ارزش وارد کشور کند، قدم‌های بلندی برای مهار تورم و نوسانات ارزی برداشته است. مسوولان به جای اینکه قیمت کالاهای مختلف از جمله بنزین را بالا ببرند باید زمینه مهار تورم در داخل را فراهم کنند. این موضوع زمانی محقق می‌شود که ارزش ناشی از فروش محصولات صادراتی‌اش را به کشور بازگرداند. برای این منظور ایران باید با همه کشورهای جهان ارتباط معقول داشته باشد.

این فعال سیاسی یادآور می‌شود: «یارگیری و همراه پیدا کردن و شریک داشتن، وزن کشورهای مختلف را در نظام بین‌الملل ارتقا می‌دهد. وقتی کشوری شرکای قوی و قدرتمندی دارد و با آنها روابط مناسبی برقرار کرده باشد، می‌تواند دستاوردهای اقتصادی، راهبردی، ارتباطی و... بیشتری کسب کند. از سوی دیگر وقتی بتواند با کشورهای همسایه‌اش به وفاق رسیده و دستور کار مشخصی را تعریف کند، حتما ظرفیت‌های بیشتری برداشت می‌کند. ایران با یک چنین دیدگاهی و با استفاده از دیپلماسی پویا و آوانگارد از دل سفر به نیویورک باید ایده تنش‌زدایی را ترویج کرده و این پالس را به جهانیان ارسال کند که به دنبال تنش‌زدایی است. دولت چهاردهم باید با اصلاح روابط ایران با برخی کشورها تابوهای قبلی را پشت‌سر بگذارد تا منافع ملی ایرانیان در عالی‌ترین سطح محقق شوند.»

او در تشریح شاخص‌های توسعه روابط با جهان می‌گوید: «در این میان دولت باید دیپلماسی عزت، مصلحت و حکمت را مدنظر قرار دهد و مبتنی بر آن بر رهنمودهای رهبر انقلاب و برنامه‌های بالادستی روابط خود را با کشورهای مختلف جهان ارتقا دهد. مردمی که به پزشکیان و گفتمان او رای داده‌اند از دل سفر او به نیویورک به دنبال بهبود روابط با جهان و گشایش‌های اقتصادی هستند. امروز وضعیت معیشتی دهک‌های محروم و متوسط بحرانی شده و دولت از طریق دیپلماسی فعال باید تلاش کند معیشت شهروندان را ارتقا دهد. زنجیره ارزشی دیپلماسی ایران نهایتاً باید وضعیت شاخص‌های اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی کشور را بهبود بخشد.»

او می‌گوید: «امیدوارم به سمت و سوی برویم که ایران از قبل این ارتباطات به قدرت و شوکت خود بیفزاید. امیدوارم با کشوری مانند آمریکا حداقل در سطح کنسولگری بتوانیم روابط تازه‌ای را تعریف

کنیم. این گشایش را به عنوان يك نمونه و آزمون مي‌توان کلید زد و بعد ارزیابی جامعی درباره سودمند بودن یا خسارت‌بار بودن آن صورت داد. نهایتاً ایران باید تلاش کند وزن خود را در مواجهه با دشمن اصلی و جنایتکار خود افزایش دهد. تجربه ثابت کرده هر زمان اکثریت ایرانیان پشت دولت خود ایستاده و انسجام اجتماعی و مشارکت عمومی حاصل شده، چشم طمع دشمنان نیز از منافع ایران باز خواهد ماند.»

مرتضی الویری: وفاق در داخل در گرو تنش‌زدایی است

رییس سابق شورای عالی استان‌ها چهره دیگری است که از رییس‌جمهور می‌خواهد ایده تنش‌زدایی خود را که در ایام انتخابات تأکید ویژه‌ای روی آن داشته در سفر به نیویورک و دیدار با رهبران سایر کشورها مدنظر قرار دهد.

مرتضی الویری در پاسخ به این پرسش «اعتماد» که چه توصیه‌ای به رییس‌جمهور در آستانه سخنرانی در مجمع عمومی و دیدار با رهبران سایر کشورها دارید؟ می‌گوید: «توصیه من به رییس‌جمهور آن است که وعده‌های خود و مطالبات مردم را در این سفر مدنظر قرار دهد. امروز اقتصاد کشور در گرو حل مشکلات در حوزه سیاست خارجی است. هرگونه وفاق ملی در داخل ریشه در بهبود روابط در حوزه سیاست خارجی دارد. البته من وفاق ایجاد شده را بیشتر حاکمیتی می‌دانم تا ملی. در خوشبینانه‌ترین حالت 50 درصد مردم در انتخابات شرکت کرده‌اند، اما اگر همین وفاق 50 درصدی هم مدنظر قرار گیرد، دولت باید رویکرد خود را نسبت به جهان تغییر دهد تا منافع ملی در عالی‌ترین سطح محقق شود.»

این فعال سیاسی با اشاره به اینکه نخستین اولویت دولت باید رفع تحریم‌ها باشد، یادآور می‌شود: «تا زمانی که شر تحریم‌های بین‌المللی از سر اقتصاد ایران کم نشود، راه هرگونه گشایشی در بخش‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی، راهبردی، ارتباطی و توسعه‌ای در کشور بسته می‌ماند. او ادامه می‌دهد: «دولت باید با عزت تمام، دست دوستی به جامعه جهانی بدهد تا ایران بتواند از بطن آشتی با مجموعه کشورهای جهان، دستاورد کسب کند. لازم است راه تنفس و پویایی بیشتر برای کشوری که در اثر تحریم‌ها، مشکلات زیادی را تجربه می‌کند، ایجاد شود. این راه تنفس تازه از مسیر تنش‌زدایی محقق می‌شود.»

الویری در بخش پایانی اظهاراتش می‌گوید: «به عبارت روشن‌تر برای تحقق وفاق، دولت باید در حوزه سیاست خارجی هم دستاوردهای مناسبی

کسب کند و سیاست تنش‌زدایی را اجرایی کند. بدون توجه به وفاق در حوزه سیاست خارجی، وفاق و آشتی ملی در داخل معنایی نخواهد داشت، چراکه وعده‌هایی چون گشایش در اقتصاد و اصلاح ناترازی‌ها و مهار تورم محقق نمی‌شود.»

روزنامه‌نگار 1403 2 روزنامه‌نگار روزنامه‌نگار